

staar omtalt i § 801. I denne Paragraf findes der nemlig en Bestemmelse om, at det er Retten, der træffer Beslutning om Beslaglæggelse. Der staar udtrykkelig „Beslutning“, der staar ikke „Kendelse“. Retten kan altsaa ved en simpel Tilførsel til sin Retsbog beslutte, at der skal finde Beslaglæggelse Sted. Undtagelse findes i 2det Stykke, hvor der staar, at Beslaglæggelse af et trykt Skrift kun kan foregaa efter en Retskendelse. Men til den første Hovedregel i § 801 er der saa tilføjet, at Politiet dog, hvor en saadan Beslutning ikke uden Fare kan afventes, kan foretage en foreløbig Beslaglæggelse. I § 807 staar der saa en Bestemmelse om, at det første Gennemsyn af Papirer, som beslaglægges, saa vel som Aabning af Breve o. s. v., skal iværksættes af Retten, og der tilføjes: „naar vedkommende ikke samtykker i Afgivelse herfra“. I Reglen vil det jo i Praksis gaa saaledes for sig, at den vedkommende, navnlig naar han føler sig uskyldig, ikke vil have det mindste imod, at der sker Afgivelser fra Reglen, saaledes at altsaa ogsaa Politiet kan faa Lov til at foretage det første Gennemsyn af Papirer og ligeledes Aabning af Breve og andre lukkede Dokumenter. Men det kunde dog ske, at et Samtykke ikke kom til at foreligge, og af Hensyn dertil er det, at jeg foreslaar, at i de samme Tilfælde, hvor Politiet efter § 801 er berettiget til at foretage en foreløbig Beslaglæggelse, er det ogsaa berettiget til at foretage et foreløbigt Gennemsyn af de beslaglagte Papirer. Ærede Medlemmer kunde tro, at dette Forslag er stillet for at udvide Politiets Myndighed. Det er det nu for saa vidt ogsaa, men det kunde navnlig ogsaa tænkes, at det er stillet for at give Politiet en Slags Ret til at putte sin Næse ind i noget, som Lovforslaget vil forbyde, altsaa til, om jeg maa bruge det Udtryk, at udvide og tilfredsstille Politiets Videbegærlighed. Det er nu ikke Meningen. Efter § 807 er det jo kun det første Gennemsyn, der skal foretages af Retten, og der er altsaa ikke det mindste i Vejen for, at Retten kan sige til Politiet om at foretage et 2det og 3die, et senere Gennemsyn. Ligeledes staar der ogsaa i § 807, at det er Aabning af Breve og lukkede Dokumenter, der skal ske ved Retten; men derfor er det ikke udelukket, at Politiet bliver bekendt med, hvad der staar i disse Breve og lukkede Dokumenter. Tværtimod er det sandsynligt, at hvis der der findes noget kompromitterende, vil Politiet blive gjort bekendt med det.

Politiet vil i og for sig ikke vinde noget ved mit Forslag; men jeg mener, at den sigtede vil kunne vinde ved det. Jeg tænker mig nemlig det Tilfælde, at der for Eksempel skal beslaglægges et Brev, som man ved eksisterer — der er jo som bekendt Forskel paa Beslaglæggelse og Ransagning, Ransagning er jo atter en anden Ting. Hvis man altsaa ved, at dette Brev eksisterer, og det skal beslaglægges, saa har Politiet efter § 801 Ret til at foretage denne Beslaglæggelse. Naar man nu ved, at dette Brev findes, for at tage et Eksempel, i en Bunke eller Pakke andre Breve, saa vil Politiet, hvis min Ændring ikke bliver vedtagen, blive nødt til at beslaglægge hele denne Pakke Breve, hvori det enkelte Brev, som er af Interesse, findes, men hvis min Ændring vedtages, vil Politiet kunne nøjes med at beslaglægge dette enkelte Brev, som er af Interesse for Sagen. Noget lignende kan tænkes, hvis Brevet for Eksempel laa sammen med andre Ting i en Skuffe i et eller andet Møbel. Politiet vilde da kunne blive nødt til at beslaglægge hele Møblet for at faa fat i dette Brev, som man ved findes i det, medens, hvis mit Ændringsforslag vedtages, Politiet vilde kunne nøjes med at undersøge Møblet, tage dette enkelte Brev og beslaglægge det og saa for Resten lade den sigtede beholde Møblet. Altsaa, mit Forslag er stillet ikke af Hensyn til Politiet, men af Hensyn til den sigtede.

Jeg har endnu kun et eneste Ændringsforslag tilbage vedrørende dette Afsnit, nemlig det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 144 til § 871. Sagen er den, at Forundersøgelse kun foretages efter Begæring, og denne Begæring skal være fremsat af Politimesteren eller af Overanklageren, hvor denne optræder i Politimesterens Sted. Nu findes der i § 871 en Forskrift om, at naar Dommeren, Retten, nægter at efterkomme Begæringen, saa skal der afsiges Kendelse. Derimod staar der ikke noget som helst om, at der ogsaa skal afsiges Kendelse, naar Retten vil efterkomme Begæringen. Mit Forslag sigter til, at der i alle Tilfælde skal afsiges Kendelse, altsaa ogsaa i det Tilfælde, hvor Retten gaar ind paa Begæringen om Forundersøgelsen. Der skal Kendelsen gaa ud paa, at Begæringen bør nyde Fremme. Man kunde nu sige, at det er en ganske selvfølgelig Ting, at der afsiges en saadan Kendelse, det er jo kun Svar paa Tiltale, og ligesom det mellem Mennesker er en Høflighedssag, at man svarer paa en Tiltale ogsaa, naar